

Popírači solárního oteplování

VÍTĚZSLAV KREMLÍK

V září 2009 jsem se jako zástupce České republiky zúčastnil v Kodani konference o globálním oteplování. Šlo o setkání bloggerů z celého světa, kteří se tomuto tématu věnují. Akci

nazvanou „THINK About It“ organizovalo European Journalist Centre v rámci propagace blížící se konference COP15.

Protože jsem už v roce 1997 psal na toto téma bakalářskou práci („vliv solárních a klimatických cyklů na dějiny civilizace“) a protože o tom teď píšu knížku, těšil jsem se, že si budu moci podiskutovat s kolegy, kteří také vědí, co je třeba Subboreál nebo Suessův cyklus.

Ukázalo se však, že diskuse nebude. Evropská komise, která akci financovala (z vašich daní), vše pojala jako bohoslužbu oficiálního zeleného náboženství EU (kdo řekl, že EU je sekulární stát?). Pečlivě vybrala účastníky tak, aby mezi nimi byli nebyli žádní kacíři (já se tam dostal jen nedopatřením, neřekl jsem totiž předem, že jsem klimaskeptik). Hned v úvodu jsme byli varováni, abychom víru svatou nezpochybňovali. „Změny klimatu existují a lidé k nim významně přispívají, přestaňte o tom debatovat!“

Na můj dotaz, zda to není špatně, když je diskuse umlčována a skeptičtí vědci zastrážováni, mi bylo odpovězeno jakousi parafrází Bible „Říká blázen v srdci svém: Není Boha.“ (Žalm 53). Klimaskeptici jsou prý bláznivi a s bláznivy soudný člověk nediskutuje.

Já se ale ptám. Jak může někdo vědět, zda klimaskeptici mají bláznivé názory, když si je ani nevyslechl? Jejich škoda. Mohli by se konečně poučit, jak je to vlastně s tím globálním oteplováním.

DÁLE ČTĚTE:

Radim Smetka:
Stát – nutné zlo?

Petr Mach:
A zas budeme platit vyšší daně...

Radim Smetka:
Nesmyslná regulace internetu

1. Jak vysvětlit enormní nárůst hladiny oxidu uhličitého za posledních sto let?

CO₂ z 280 ppm stoupl na 370 ppm, což je nejvíce za poslední tisíce let. Co je příčinou? **Příčinou je Slunce.** Sluneční aktivita ve 20. století (zejména v jeho první půli) stoupla na historicky zcela výjimečnou úroveň (viz Usoskin 2003). Zvýšená sluneční činnost způsobuje větší vypařování oceánů. Voda se přeměňuje do plynného skupenství. Tudíž je i více oxidu uhličitého v atmosféře. Lidé mají na nárůstu CO₂ zanedbatelný vliv. Jak by také ne, když se ročně lidé na emisích CO₂ podílejí jen 3% ročně. Zbývajících 96% pochází z přírodních zdrojů. I kdybychom naše emise snížili na polovinu, CO₂ tím ovlivníme jen z 1,5 %.

2. Proč Sluneční aktivita stoupá právě nyní?

Protože právě **skončila malá doba ledová** (cca 1400-1800 n.l.). Vynořujeme se z nenormálně chladného období a vracíme se k teplejšímu normálu. Málokdo z laiků ví, že takové malé doby ledové se opakují pravidelně každých cca 2400 let. Říká se tomu „halštatský cyklus“ (Hallstattzeit cycle). Předchozí malá doba ledová byla v době Homéra (tzv. homérské minimum). Další malá doba ledová by měla přijít někdy ve staletích kolem 4000 n.l.

3. Čeká nás ve 21. století globální oteplování?

Budou díky tání ledovců hladiny stoupat až k nové Potopě světa, jak věstil Al Gore? Těžko. **V první půli 21. století nás naopak čeká několik desítek let ochlazení.** Takovéto ochlazení přichází v kvazicyklu o délce cca 180 roků. Říká se tomu Suessův cyklus a jeho příčinou je cyklus kolísání sluneční aktivity. Minulé minimum Suessova cyklu bylo kolem roku 1800 (Daltonovo minimum), předchozí bylo cca 1650 (Maunderovo minimum) a ještě před tím cca 1500 n.l. (Spoereovo minimum).

4. Odpovídá dnes vývoj teplot vývoji sluneční aktivity?

a) O tom, že v minulosti pozemské teploty byly řízeny Sluncem, nikdo

nepochybuje. IPCC ale tvrdí, že v posledních 30 letech už to najednou neplatí. **Činnost Slunce prý už nyní neodpovídá vývoji teplot. Je tomu ale opravdu tak?** Porovnejme vývoj teplot od roku 1970 do roku 2009 s tzv. Schwabeho 11letým cyklem slunečních skvrn. Schwabeho cykly mají pořadová čísla (tzv. Wolfova čísla) – číslují se od počátku souvislých pozorování v 18. století.

- b) 20. cyklus (1964-1976) – sluneční aktivita nízká – teploty nízké
- c) 21. cyklus (1976-1986) – sluneční aktivita začala stoupat – v polovině 70. let začalo globální oteplování
- d) 22. cyklus (1986-1996) – sluneční aktivita zůstává vysoká – oteplování pokračuje
- e) 23. cyklus (1996-2009) – sluneční aktivita poklesla – oteplování se zastavilo
- f) 24. cyklus – sluneční aktivita výrazně poklesla – začalo se ochlazovat

5. Proč solární aktivita kolísá?

Pozemské změny klimatu odjakživa mělo a má na svědomí Slunce. Proč jeho aktivita vůbec kolísá? Nejpravděpodobnější příčinou jsou tzv. **inerciální pohyby Slunce.** Planety se o Slunce „přetahují“ silou své gravitace a vychylují ho z těžiště sluneční soustavy. Slunce tedy nestojí v centru systému, ale opisuje kolem něj spleť křivky. Zmíněná gravitační pnutí nejspíše mají i vliv na intenzitu termonukleárních reakcí. Největší vliv má gravitace Jupitera, což je největší planeta našeho systému – má větší hmotnost než všechny ostatní planety dohromady. Nebude asi náhoda, že 11letý cyklus slunečních skvrn je stejně dlouhý jako jeden oběh Jupitera kolem Slunce. Inerciálními pohyby Slunce se zabýval například proslulý klimatolog Rhodes Fairbridge. Nebo nedávno česká astronomka Ivanka Charvátová.

Proč se tato fakta nesmí říkat nahlas? Proč mlčí média? Proč je politicky nekorektní říci, že jedna a jedna jsou dvě? Vědecká komunita je chováním OSN, IPCC a EU znepokojena. V roce 2007 proti tmářství

(Pokračování na straně 2)

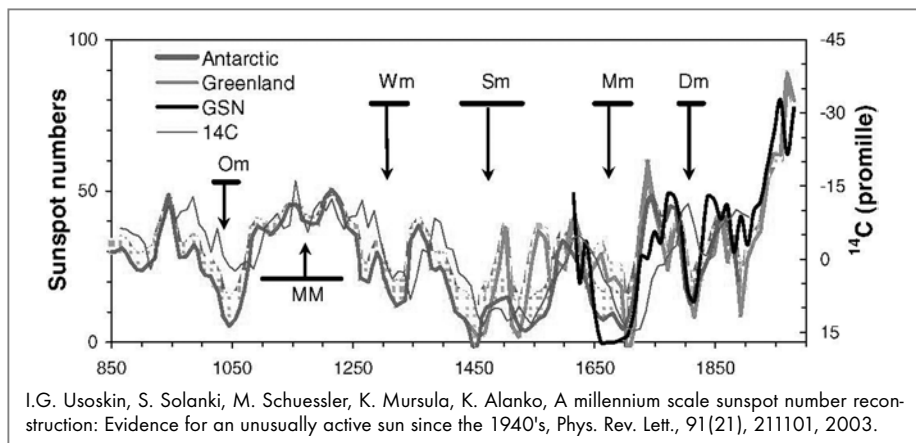
Popírači...

(Dokončení ze strany 1)

IPCC protestoval sám prezident světové asociace vědců Dr. Antonio Zichichi v otevřeném dopise generálnímu tajemníkovi OSN Ban-Ki-Moonovi.

Není to totiž poprvé, kdy se astronomie stává bitevním polem mezi vědou a náboženstvím. Giordano Bruno byl upálen, protože církev chtěla utajit, že Slunce je středem planetární soustavy. Dnes jsou vědci pronásledováni ze stejného důvodu. Zelené náboženství znovu popírá vliv a význam Slunce. Je to neuvěřitelné, ale podle popíračů prý Slunce nemá na pozemské teploty vliv (dle IPCC AR4 2007 činí vliv Slunce jen 0,1%).

Popírači moc dobře vědí, že jejich tvrzení nejsou vědecky podložena. Proto už

na svém prvním církevním koncilu v Rio de Janeiro 1992 (Summit Země) přijali zásadu (tzv. princip předběžné opatrnosti), že nemáme vědě naslouchat a nemáme čekat na vědecké důkazy.

Opravdu chceme takovou budoucnost? Zachraňme prosím vědu. Vděčíme jí za spl-

nění odvěkých snů lidstva. To věda nás vynesla do vesmíru. Ne politické komise jako IPCC.

Autor vystudoval historii na Palackého universitě v Olomouci. Žije ve Východních Čechách a současnosti pracuje jako překladatel.

Stát – nutné zlo?

RADIM SMETKA

Pokud by kterýkoliv liberální ekonom měl šanci poradit politikům, jakým směrem se mají vydat, pravděpodobně by jim řekl, aby se vydali cestou zeštíhlování státu a redukcí přebujelého státního aparátu. Přes tuto počáteční jednotnost názoru naprosté většiny moderních libertariánů existuje mezi ekonomy už dlouhá léta otázka, která je rozděluje na dvě nesmířitelné skupiny. Jednu, která vyznává minimální stát a druhou, která tvrdí, že ideálem je nemít žádný stát. Nedokážou se shodnout na tom, zda je efektivnější existence alespoň nějakého státu, nebo vůbec žádného. Z pohledu laika se tato pře může zdát jako naprosto bezpředmětná, jelikož v současné době je naprostá většina států světa o několik řádů větší, než jsou představy té umírněnější části ekonomů. Většina států má spousty zbytečných úřadů, zaměstnává tisíce byrokratů a obtěžuje lidi čím dál větším a složitějším papírováním. Na zredukování tohoto všeho se přeci ekonomové shodnou, tak proč tedy takový povyk kolem „detailu“, který by stejně byl aktuální až za několik desítek let, a to za předpokladu, že by se k moci dostali osvícení politici?

Tato otázka, kterou se nyní zabývá především institucionální ekonomie, se však týká samotných kořenů ekonomie s přesahem do několika dalších oborů. Není totiž vůbec jasné, jak hluboko se do historie píše původ státu. Není také jasné, zda vůbec někdy existovalo něco jako dokonale liberální prostor, trh, na němž nepůsobil žádný stát, jakýsi Hobbesovský přirozený stav. Mnozí ekonomové si takový svět představují. Svět, ve kterém nikdo nikomu nic nerozkazuje, svět, ve kterém neexistuje zlý stát. Lidé v něm sledovali jen a pouze vlastní zájmy, ať už byly jakékoli a nikdo je nenutil dělat něco, co sami nechtěli. Existoval však někdy takovýto svět? Kde je tedy původ prvního státu?

První lidé, a dokonce už i předchůdci moderních lidí, se sdružovali do nějakých tlup, které sice byly založeny především na rodové příslušnosti, nicméně i tak v nich mohlo být členství víceméně povinné (stejně jako dnes v případě státu). Nemyslím si, že by si pračlověk mohl vybírat, zda bude žít v tlupě, nebo někde mimo ni - jako samotář. Tehdejší tlupy měly jistě velice jasně dané hranice území jednotlivých teritorií. Pračlověk zkrátka musel žít buď s jednou tlupou, nebo s druhou nebo riskovat život na cizím území, což je možné i dnes. Je také možné, že již první tlupy ovládal nějaký vůdce, který svým ovečkám dával nesmyslné „ekonomické“ sankce, například ve formě naturálních daní, jako poplatek za možnost být členy tlupy. Pokud by tomu tak skutečně bylo a nějaké pravěké tlupy se začaly transformovat na jakási „polis“, která jsou předchůdci dnešního státu, byla by existence státu základní lidskou přirozeností. Stejnou lidskou přirozeností, jakou je například sledování vlastních zájmů, čili tržní chování. A jak známo, lidské přirozenosti není možno poručit.

Existuje však i varianta, že existoval svět, ve kterém bojoval každý člověk sám za sebe v boji o přežití. Musel si najít potravu, ale zároveň si zajistit bezpečí. Jak ale v takovém světě vznikl stát? Nemyslím si, že by se objevil nějaký uzurpátor, který by přiměl ostatní lidi pracovat ve svůj prospěch. Mnohem pravděpodobnější variantou je, že nějaký první člověk objevil strategické místo jako úkryt a v něm poskytl ostatním z okolí útočiště výměnou za nějakou formu daní. V takovém případě by šlo o společenskou smlouvu založenou na výměně části své svobody za bezpečí. V takovém případě by však tento primitivní stát vznikl naprosto přirozenou „tržní“ cestou. Někdo nabídl členství ve svém státě výměnou za placení daní. Vše na naprosté dobrovolnosti.

Ať tak či tak, neodpovídám na základní otázku, zda je efektivnější společnost lidí bez státu či existence nějakého odpovědného a efektivního státu. Snažím se však ukázat, že existence státu může být v nějaké podobě nevyhnutelná, protože se přirozeně vyvinula za tisíce let. V přirozeném procesu vývoje jsme si na trhu možností zvolili život ve státě, jinak by tu nebyl. Je tedy možné, že kdybychom ho zrušili, příští generace by se opět začala navracet k dnešním strukturám. Ostatně, i za současný stav si můžeme především sami. O náš stát je pečováno neefektivně a neodpovědně, ale, bohužel, na základě naší svobodné vůle, kterou uplatňujeme v demokratických volbách.

Autor je studentem VŠE, poradcem předsedy Svobodných

A zas budeme platit vyšší daně...

PETR MACH

Naše velké strany, které drží u moci Fischerovu vládu, schválily „Janotův balíček“, který má zajistit, aby deficit státního rozpočtu příští rok nebyl 230 miliard, ale „jen“ 160 miliard korun.

Bohužel, problémy českých veřejných financí se tím nijak neřeší.

Předně - 160 miliard je stále hrozně vysoký deficit. Když se státní dluh zvýší z hrozivých 1,2 bilionu o dalších 160 miliard, tak i roční úrokové náklady vzrostou ze 48 miliard o dalších 6,5 miliardy. Potřebujeme nulový deficit, aby státní dluh přestal růst!

Bohužel, místo škrtnutí zbytných výdajů státu se zas budou především zvyšovat daně. Firmy budou odvádět státu o 24

miliard více na nemocenském a sociálním pojištění, daň z piva vzroste o padesátník na půllitru a státu tak zaplatíme o 7 miliard korun více, kuřáci zaplatí o dalších 7 miliard státu ročně navíc a daň z benzínu a nafty má vzrůst o korunu na litr, aby řidiči zaplatili do státní kasy o 7 miliard více.

Obávám se, že toto daňové záplatování nepomůže. Řidiči spíš budou jezdit tankovat do Rakouska a na Slovensko a stát vybere na dani spíš méně než více. To zkrátka není řešení problémů státních financí, to je tahání dalších peněz z kapes daňových poplatníků.

Stát by měl místo zvyšování daní dělat to, co dělá každý člověk, který zjistí, že má větší vydání než příjmy. Začít šetřit.

A je kde šetřit. Výdaje Úřadu vlády na platy stouply od roku 2000 ze 141

na 270 milionů korun. Tisíc zaměstnanců Úřadu vlády se už dávno nevejde do Strakovky a Úřad vlády má mnoho dalších budov po celé Praze. Výdaje na platy na Ministerstvu pro místní rozvoj vzrostly z 93 na 292 milionů, aby užívaly 1053 úředníků. Výdaje na platy na Ministerstvu zemědělství narostly z 1085 milionů na 2039 milionů a krmí tak už 7356 úředníků. Že by se naše zemědělství neobešlo bez 7356 zaměstnanců ministerstva zemědělství? Že by se rozvoj našich obcí neobešel bez 1053 úředníků Ministerstva pro místní rozvoj?

Mám vizi státu s nízkými daněmi, státu bez všelijakých dotací a zbytečných úřadů. Bohužel, zatím daní, úřadů a zákazů stále jen přibývá.

Autor je předsedou Strany svobodných občanů

Nesmýšlná regulace internetu

RADIM SMETKA

17. září tomu bude právě 10 let od, dnes již legendárního, výroku 72leté důchodkyně Věry Pohlové „Já bych všechny ty internety a počítače zakázala.“ Shodou okolností dne 29. 9. 2009, tedy prá-

vě o 10 let později poslanci českého parlamentu tomuto přání do jisté míry vyhovějí a začnou projednávat zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání. Ten připravilo ministerstvo kultury, protože to nařizuje jedna z evropských směrnic. Pokud bychom takový zákon nepřijali do půlky prosince, hrozily by nám sankce. Pointou zákona je, jak už s trochou nadsázky naznačuje úvod článku, regulace internetu. Konkrétně jde o regulaci a kontrolu internetových serverů s videem. Zákon svěřuje pravomoci do rukou Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která se již 8 let zabývá udělováním pokut českým televizím a rádiím za odvysílání nesprávné délky reklamního bloku či odvysílání erotického pořadu, jehož cílem je navodit vzrušení, což je charakterizováno jako pornografie a ta je zakázána. Úřad rady bude dohlížet na to, zda jsou

tato pravidla dodržována i na internetu, samozřejmě však jen na českých webech. Další pravomocí a povinností rady bude internetové televize registrovat a vybírat od nich poplatky za registraci. Bez takové registrace totiž nebudou moci nadále působit v oboru, nicméně zákon se dotkne jen největších internetových portálů s videem. Ministerstvo kultury se hájí tím, že jejich záměrem není omezit svobodu, nýbrž vyrovnat překážky v hospodářské soutěži mezi klasickými a internetovými televizemi. V praxi však dojde jen k tomu, že budou mnohem více postihováni a buzerováni ti, kteří již české zákony dodržují, a dojde ještě k větší nerovnováze s těmi, kteří se jimi ze zahraničí řídit nemusí. Pokud by skutečně šlo o spravedlnost, pak by bylo mnohem snazší zrušit dohled nad klasickými televizemi, které stejně i bez regulace rady musí dodržovat platné zákony ČR. Ostatně, důvody pro takovou regulaci stejně ve skutečnosti neexistují. Velcí hráči na internetu svůj obsah již stejně chrání a kontrolují, protože musí dodržovat již existující zákony o ochraně autorských práv či zákony upravující ochranu mravního vývoje mladistvých. Ty společnosti, které oficiálně působí v České republice, zkrátka již stejně podstatu zákona dodržují. Ty společ-

nosti, které nikoliv a otevřeně publikují erotický materiál, jsou provozovány již nyní mimo dosah a možnosti regulace českými úřady. Nemá smysl regulovat médium jakým je internet, protože jde o prostor bez hranic a neexistují bariéry přístupu ke stejnému obsahu v zahraničí, který se pokusí kdokoliv v ČR regulovat.

Internet je svobodnou volbou lidí, kteří si přejí mít propojené počítače do jedné sítě. Tito lidé se sami dokážou rozhodnout, zda je materiál na internetu škodlivý či nikoliv, zda jej chtějí vidět, anebo ne. Pokud někdo chce chránit morální vývoj svých dětí, pak musí zvážit, jakou volnost svému potomkovi u počítače dává, především ale, morální vývoj mladistvého žádá regulace několika vybraných českých serverů nezajistí. Pokud bych se rozhodl odpojit svůj počítač od internetu a propojit ho jen s přáteli a rodinou, půjde snad o něco jiného, než když budu v jedné síti s celým světem? Obávám se, že jde především o vybírání poplatků a pokut. Že jde opět o snahu EU a státu evidovat úplně všechno, vždy a všude. Ale především, že jde o to vyšlapat si první cestičku k omezení svobody lidí na internetu.

Autor je studentem VŠE, poradcem předsedy Svobodných

www.svobodni.cz

ÚŘAD NA ZRUŠENÍ

V této rubrice představujeme úřady, které žijí z peněz daňových poplatníků a jejichž existence je zbytečná nebo dokonce škodlivá. Jsme přesvědčeni, že odstraňování zbytečných úřadů je jediná cesta k omezení korupce a účinná cesta ke snížení daňového břemene.

RADA PRO ROZHLASOVÉ A TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ

Status: Rada je správní úřad zřízený na základě zákona č. 231/2001 o provozování rozhlasového a televizního vysílání.

Počet zaměstnanců: 47

Počet členů rady: 12

Rozpočet: 62,7 milionu

Hospodaření: Rada je financována přímo ze státního rozpočtu. Uděluje a vybírá pokuty, ovšem příjmy z pokut jsou zanedbatelné, převážná většina výdajů úřadu je kryta ze státního rozpočtu.

Činnost: Hlavní položkou rozpočtu úřadu jsou mzdové výdaje, které činí 33 milionů. Zbytek tvoří především ostatní běžné výdaje. Rada si nechává vypracovat různé právní rozbor, například nákladný rozbor významu slova „pornografie“, který zjistil, že „jde o neurčitý pojem s proměnlivým obsahem v čase, jehož výklad závisí na konkrétních společenských podmínkách.“ Dále prošetřuje stížnosti na obsah pořadů a reklam a následně vede řízení o udělení pokuty v rámci úřadu, popřípadě u soudu. Jedním z více než stovky viníků je například výrobce vitamínů, který se dopustil „přisuzování léčebných vlastností“ svému produktu, což je v rozporu s předpisem Evropských společenství.

Hodnocení: Diváci a posluchači se sami dokážou rozhodnout, který kanál jim obsahem vyhovuje a který nikoli a není na to potřeba drahý regulační úřad. Do roku 2001 jsme se bez tohoto úřadu obešli a obsah televizního vysílání se od té doby nijak zásadně neliší. Pokud televize nebo rádio porušuje zákony, je možné prohrěšky řešit přímo soudní cestou a ušetřit si zbytečný náklad s mezikrokem, kdy televizi prošetřuje úřad.

Verdikt: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání by měla být okamžitě zrušena. Agenda přidělování licencí na vysílání

frekvence by nebyla třeba, pokud by stát vysílací frekvence prodal, protože jen takový kanál, který se dokáže uživit, tedy který dokáže divákům a posluchačům nabí-

nout to, co je zajímavá, má vlastnit frekvenci. Nemá tedy smysl úřad, který bude rozhodovat za posluchače na Vysočině o tom, která rádiová stanice jim chybí. (rs)

Chcete pracovat pro jednoho z leaderů ve svém oboru? Chcete zázemí silné a úspěšné společnosti? Chcete mít možnost seberealizace a růstu jak osobního tak kariérního? Přidejte se k nám.

Obchodní manažer/ka

Naše společnost hledá vhodného kandidáta na pozici OBCHODNÍ MANAŽER/KA, který bude rozvíjet současné obchodní aktivity a získávat nové obchodní příležitosti v sektoru služeb v rámci celé České republiky.

Požadavky:

- VŠ/SŠ vzdělání obchodního, ekonomického či technického směru
- prokazatelné obchodní úspěchy na obdobné pozici
- schopnost udržet a rozvíjet vztahy se zákazníky a partnery
- velmi dobré komunikativní a organizační schopnosti
- osobní jednání s potenciálními zákazníky
- uživatelská znalost MS Office
- znalost jednoho cizího jazyka výhodou
- řidičský průkaz sk. B
- časté cestování, práce v terénu

Životopisy zasílejte na adresu:
recruitment2@seznam.cz

STRANA
SVOBODNÝCH
OBČANŮ

SVOBODA ■ ODPOVĚDNOST ■ SPRÁVEDLNOST

www.svobodni.cz

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [lese-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 777 848 037, radim@smetka.cz. Redakční rada: Petr Mach, Radim Smetka, Tomáš Jirsa, Jaroslav Bachora, Mojmír Hampl. Internetový archiv: www.petrmach.cz. Číslo účtu: 101153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597